

σίαν τοῦ Ζερβοῦ. Περιοριζόμεθα μόνον νὰ χαράξωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν αὐτοῦ ὀλίγας βιογραφικὰς σημειώσεις εἰς εὐλαβὲς μνημόσυνον πρὸς τὸν μέγαν ῥιζοσπάστην.

Ὁ Ἡλίας Ζερβὸς ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 1814 ἀπέθανε δὲ πλήρης ἡμερῶν τῇ 1894. Ἀριστοῦχος εἰς τὰ νομικὰ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πίζης, ἐνυμφεύθη τῇ 1842 τὴν ἐξ εὐγενοῦς καὶ πλουσίας οἰκογενείας τῆς νήσου Χρυσάνθην Α. Σολωμοῦ, ἣτις μετ' αὐταπαρνήσεως διεμοιράσθη τὰς πικρίας τοῦ περιπετειώδους ἀνδρός. Γλωσσομαθῆς, ἐπιστήμων καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατος, διεκρίνετο καὶ ὡς ἐλληνιστῆς καὶ λατινιστῆς ἄριστος, ἐκπονήσας πλεῖστα φιλολογικὰ καὶ πολιτικὰ συγγράμματα. Ἀνεδέχθη ῥήτωρ μελλίρροτος καὶ χειμαρρῶδης. Δεινὸς δὲ καὶ ἀκαταγώνιστος ὡς δημοσιογράφος. Ἡ ἐφημερίς του «Φιλελεύθερος» ἐξέπεμπε μύθρους καὶ κεραυνοὺς κατὰ τῆς τυραννικῆς ἀκολασίας τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, οἱ ὅποιοι τῇ ἐστοίχισαν δις τὴν εἰς Ἀντικυθῆρου μαρτυρικὴν του ἐκείνην ἐξορίαν. Τῇ 1850 ἐξελέγη βουλευτῆς ἐν τῇ Ἰονίῳ Βουλῇ μετὰ τοῦ Μομφερράτου καὶ ἑτέρων 7 ῥιζοσπαστῶν. Ἡ μετριοφροσύνη του ἦτο παροιμιώδης. Ἀπέστεργε τιμὰς καὶ ἀξιώματα ἀποφεύγων πάντα ἐπιδεικτικὸν θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά του. Ἐκλεγείς πρόεδρος τῆς 12ης Ἰονίου Βουλῆς ἐδέχθη τὴν προεδρίαν κατόπιν ἐπιμόνων παρακλήσεων ὀλοκλήρου τοῦ Σώματος. Κατὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1864 ἀπεποιήθη τὴν ἐκλογὴν του ὡς πληρεξουσίου. Ἐπίσης δὲν ἀπεδέχθη τὸν ἐν ἔτει 1865 διορισμὸν του ὡς συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Ἠρνήθη ὡσαύτως νὰ δεχθῆ τὸ ὑπὸ τοῦ Κουμουνδούρου προσενεχθὲν ἀξίωμα ὑπουργοῦ. Καὶ μόνον ὅταν ἀπέθανεν, ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις τὸν ἐκήδευσεν, ἐν μέσῳ πανελληνίου ἀληθῶς πένθους, μὲ βαθμὸν καὶ τιμὰς στρατηγοῦ.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΡΟ

ἘΣΚΟΥΡΓΙΑΣΕ τὸ σήμαντρο σὶ τὸ θόλο κορμασιμένο
— ἓνα κομμάτι σίδερο κι' ἓνα μικρὸ σφυρὶ —
ἀμάθητος μὲ τὸ σφυρὶ τὸ σήμαντρο σημαῖνω
τὸν ὄρθρο, ὅταν ὁ λειτουργὸς σὶ τὴ Πύλῃ προχωρεῖ.

Καὶ τὸ καλογερόπαιδο, ποῦχει φορὲς σημάνει,
πάει σημαίνει ἐσπερινό, σημαίνει πειὸ γλυκά,
νύχια ὁ παλᾶς ἀπόδειπνο μετὰ τὸ δειπνο κάνει
σὰν τοῦ σημάντρον τὴ φωνὴ σὶ τὴ τράπεζα ἀγροικᾶ.

Κι' ὁ γέροντας καλόγερος, ποῦχει περίσσεια πῆρα,
σημαίνει πειὸ γλυκύτερα γοργὰ καὶ χαρωπά.

Τὸν δόλιο, ὅταν γεννήθηκε, τὸν μοίραγεν ἡ μοῖρα,
τὸ σκορογιασιμένο σήμαντρο γὰ μάθη νὰ κιυπᾶ!

Μετέωρα)

ἈΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ